

Αγία Χριστίνα: Θαύματα κατά το μαρτύριό της

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Μεθ' ημέρας τινάς ἐγένινεν ἄλλος ἀρχων, Ιουλιανός ονόματι, ὅστις, ἀκούσας διὰ τὴν Μάρτυρα, προσέταξε νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸ κριτήριον· τούτου δε γενομένου πρῶτον ἐδοκίμασε νὰ τὴν διαστρέψῃ με κολακείας καὶ ἀπειλάς· ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς, ἐξέκαυσεν ἡμέρας τρεῖς κάμινον, ρίψαντες δε αὐτὴν ἐσω, τὴν ἀφήκαν ἡμέρας πέντε, χρίοντες ἐξωθεν ἐπιμελῶς τὴν κάμινον [τὴν σφράγισαν καλὰ με λάσπη], διὰ νὰ μὴ ἐξέρχεται ἡ θερμότης τελείως.

Ἡ δε Μάρτυς ἐψάλλε με τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους ἐσωθεν, δοξάζουσα καὶ εὐχαριστοῦσα μεγαλοφώνως τὸν Κύριον.

Ἀκούοντες δε τὰς φωνὰς αὐτῆς οἱ στρατιῶται, οἱ οἱ εφύλαττον τὴν κάμινον, ἐφοβήθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τὸ γενόμενον εἰς τὸν ἀρχοντα.

Ὅθεν ἐκεῖνος προσέταξε νὰ ἀνοίξουν τὴν ἑκτὴν ἡμέραν τὴν κάμινον, ἐξήλθε δε τότε ἡ Ἁγία σῶα, ὥσπερ νὰ ἦτο εἰς λουτρόν.

Λέγει τότε προς αυτήν ο τύραννος:

«Ειπέ μας, [Χριστίνα](#), και ομολόγησον τας μαντείας σου, ει δε μη σήμερον σου δίδω κακόν θάνατον».

Η δε απεκρίνατο:

«Δεν σε φοβούμαι ποσώς, λύκε άρπαξ, όθεν κάμε εις εμέ ει τι δύνασαι, ότι έχω τον ουράνιον Θεόν βοηθούντά μοι».

Τότε προσέταξε τον επιμελητήν των θηρίων ο θηριόγνωμος και των θηρίων αναισθητότερος να φέρη δύο ασπίδας [δηλητηριώδες φίδια], δύο εχίδνας και δύο όφεις, ήσαν δε και τα εξ ταύτα φοβερά και θανάσιμα, τα οποία αφήκαν κατά της Αγίας· αλλ' όχι μόνον δεν την έβλαψαν, μάλιστα και ευσπλαγχνίαν της έδειξαν· διότι αι μεν ασπίδες έλειχον τους πόδας της, οι δε όφεις τον ιδρώτα εσπόγγιζον, ότι διά τον Χριστόν ηγωνίζετο.

Ο δε των θηρίων θηριωδέστερος τύραννος εθυμώνετο ταύτα βλέπων, και έλεγε προς τον υπηρέτην των θηρίων να τα ερεθίση να σπαράξουν την Μάρτυρα. Θέλων δε εκείνος να κάμη το προστασσόμενον, ηγριώθησαν ταύτα κατ' αυτού, του επιμελητού αυτών, και τον εθανάτωσαν.

Τότε η Αγία τα μεν θηρία προσέταξε να αναχωρήσουν από την πόλιν, χωρίς να βλάψουν κανένα άνθρωπον, προς τον δοτήρ δε της ζωής εδέετο λέγουσα:

«Δέσποτα ζωοδότα, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο εγείρας εκ νεκρών τον Λάζαρον, επάκουσόν μου της δούλης σου και ανάστησον τούτον τον άνθρωπον, διά να δοξασθή, το Πανάγιόν σου όνομα, και να πιστεύσουν οι περιεστώτες, ότι συ είσαι μόνος Θεός, ο ποιων θαυμάσια».

Τότε ήλθεν από τους ουρανούς φωνή λέγουσα:

«Χριστίνα, ευλογημένη δούλη μου, εγώ ο Θεός σου είμαι μετά σου, και ό,τι ζητήσεις να γίνεται».

Τότε εσφράγισε τον νεκρόν η Αγία λέγουσα:

«Εις το όνομα του Δεσπότου Χριστού έγειραι».

Παρευθύς τότε, ανεστήθη ο νεκρός και ηυχαρίστει τον Θεόν και την Μάρτυρα.

Ο δε τετυφλωμένος τύραννος, νομίζων μαγείαν το θαυματουργήμα, προσέταξε να κόψουν τους μαστούς της Αγίας ο άσπλαγχνος.

Αύτη δε η μακαρία ωνείδιζεν αυτόν λέγουσα:

«Ω άπιστε και λιθόκαρδε, δεν βλέπεις ότι ρέει γάλα από τας πληγάς αντί αίματος; άπιστείς εις τόσας θαυματουργίας, άπιστε;».

Έπειτα αναβλέψασα προς τον ουρανόν έλεγεν:

«Ευχαριστώ σοι, Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ, ότι με ηξίωσας να πάθω ταύτα διά την αγάπην σου, με τα οποία εκαθαρίσθη ο ρύπος της εμής ψυχής και του σώματος. Ηξεύρω ότι αύριον τελειώνω τον αγώνά μου, ίνα λάβω τον άφθαρτον στέφανον».

Τότε την εφυλάκισαν, επήγαν δε εκεί γυναίκες πολλάί και την επαρηγορούσαν, συμπάσχουσαι εις τους πόνους της. Η δε Αγία εδίδαξεν αυτάς, και πολλάί επίστευσαν εις τον Χριστόν δι' αυτής.

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Ιούλιος, τόμος 7ος.

(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος / Πηγή: pemptousia.gr)